

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2620 4 PAGINI — 20 BANI Vineri 11 octombrie 1957

TOMA GEORGE MAIORESCU

ODĂ COSMICĂ

Veniți vijelii și taifunuri
umpleți-mi pieptul!
Sint nevoia unui suflu puternic
sint nevoia unui suflu nemăslințit de puternic,
atocuprinzător,
să dau glas tuturor goanelor lumii
să mișc limbile tuturor clopotelor universului
să-mi străbată glasul, pătrunzător,
prin ghețuri albastre
și săhare cu nisipuri călătoare
să ajungă printre locuitorii peșterilor
și să zgârie norii
în nord și soare-răsare
în apus și sud
câci el vestește astăzi
Marea Victorie.

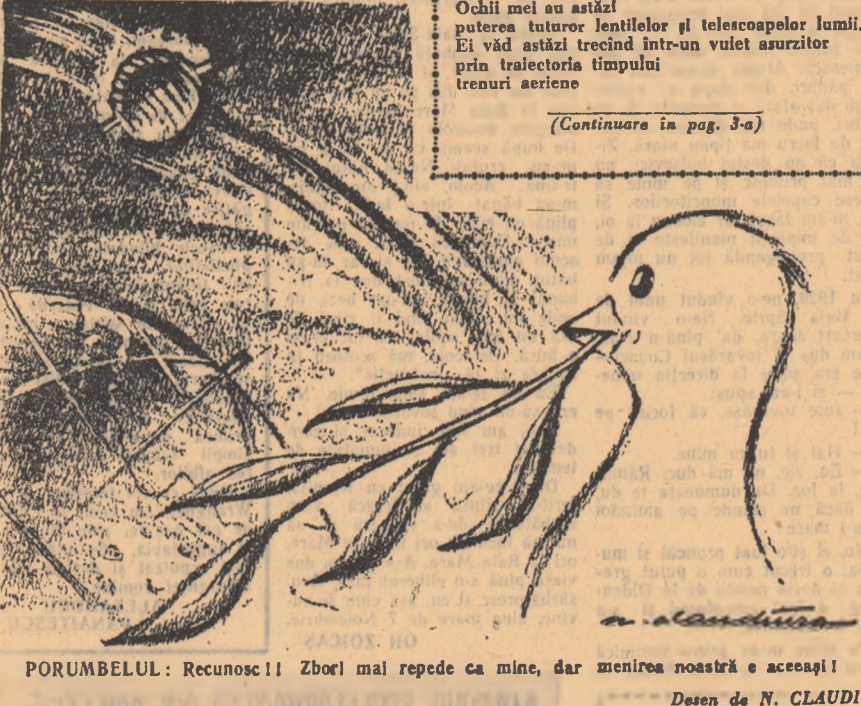
Opriri-vă nori — corăbii cu velele umflate —
pe oceanul cerului!
Toreziile ploii să împănizească văzduhul!
Câci eu
cântăresc neîndeminatec în laude
imi voi face o gigantică barză
din razele ploii
și voi înstruna astăzi pe corzile ei
osațele și ode.
Astăzi au început să vizeze
și cei ce n-au visat vrodată.
Astăzi fantezia a fulgerat
și cele mai telurice minți.
Victorie! Victorie! Victorie!

Astăzi ochii mei sint roșii de nesomn.
Timpanele mele sint întinse ca niște tobe.
Văd convulsie de oameni decuși și uscăți de foamă
sfîrcoșii de geruri și gloante,
arși de vii,
îngropați de vii,
oameni cu umbrele topite pe pietre,
trecând într-un galop nebun
prin codrii și oceanele preistoriei.
Văd convulsie de oameni
urcând într-un galop nebun
treptele Anului Unu.
Astăzi ochii mei sint roșii de nesomn
Timpanele mele sint întinse ca niște tobe.
Milioane de tobe bat în timpanele mele.
Aud scrișnetul pietrelor de inchisori,
Geamătul dalelor udate de siage.
Aud troznetul rugurilor,
Gloriano Bruno, Callile, Uluk-Bek...
Mil de imagini trec astăzi prin fața ochilor mei.

Mil de sunete lovește astăzi
bătăi de tobă sau tun
timpanele mele.
Din cele patru decenii ale istoriei
și-a luat zborul
într-o uluitoare tractorie
Bolidul de aur.
Astăzi timpanele mele sint întinse ca niște tobe.
Aud vîzuiul majestuos al valurilor
spargîndu-se de stînci.
Aud artileria grea a tunetelor
și glasul de argint al fulgerelor.
Aud furtunile rădăcite prin codri
și bubuitul de oțel al șarjelor,
trîburile mezosopranelor
și izbucnirile patetice ale Simfoniei a IX-a.
Dar mai mult
neasemuit și fără comparații mai mult
iubesc și ascult
scurtele juițuri de argint
sunetele monotone
metalice și simple
— de o uluitoare simplitate —
venite sonor și solemn
de undeva din nemărginirea cosmosului.
Ele trec atocuprinzător fluid magnetic
prin scoarța creierului meu,
prin cocotul singelui meu,
prin trupul meu.
Iubesc mai mult aceste sunete simple
metalice și monotone
câci am în ele
și vîzuiul oceanului
și rotația planetelor
și glasul de argint al fulgerelor
și bubuitul de oțel al șarjelor
și izbucnirile patetice ale Simfoniei a IX-a.
Victorie! Victorie! Victorie!

Meteorii incandescenti și stele călăuzitoare,
comete și bolizi
opriți-vă goana!
Priviți-vă noua soră!
Nu fiica Naturii
ci a inteligenței descătușate.
Opriri-vă goana astre ale spațiului sideral!
E zi de sărbătoare pe firămant:
bolidul de aur
vă vestește astăzi,
prima, universală, Victorie Cosmică!
El vă aduce salutul incandescent
de pe pisurile Comunei!
Victorie! Victorie! Victorie!

Ochii mei au astăzi
puterea tuturor lentilelor și telescoapelor lumii.
Ei văd astăzi trecînd într-un vîzui asurzitor
prin traectoria timpului
trenuri aeriene
(Continuare în pag. 3-a)

PORUMBELUL: Recunoști? Zbori mai repede ca mine, dar menirea noastră e aceeași!

După mărturiile unor oameni în vîrstă, în portul dunărean Giurgiu, forțoarea în timpul regimului trecut a bogată lume de vagabonzi, huliganii, bătași și hoți. În port acestu vase străine și în jurul lor mișunau afaceriști de tot felul, bețivi, femei decăzute. Înaintea celui de al doilea război mondial erau frecvente scandalurile monstruoase, zilnic se petreceau jafuri și omoruri, cutiași bîntuiau la tot pasul. Dorind să afle care sînt factorii care au dus la această înnoire, am consultat oțiva dintre reprezentanții forurilor care poartă răspunderea educației tineretului.

Educația tineretului INTR-UN PORT DUNĂREAN

20 de excursii pe Dunăre, 12 întâlniri cu prietenii bulgari. În astfel de acțiuni am căutat să atragem tineri din toate domeniile de activitate. Peste 4.000 de tineri au fost atrași în acțiuni de muncă voluntară. Au fost prestate astfel circa 80.000 ore de muncă voluntară. Tinerii orașului au amenajat anul acesta strandul „Dunărea”, au muncit la amenajarea unui parc, la înfrumusețarea străzilor și curțiilor. Organizațiile U. T. M. de cartier au atras la intrunirile lor tovarășești tineri diferiți. La început mai erau unii care căutau să provoace scandaluri. Am avut însă răbdare și tact. Am ținut la clubul

Deschiderea festivă a LUNII PRIETENIEI romîno - sovietice la MOSCOVA

MOSCOVA 10 (Agerpres) — Corespondența specială:
La 8 octombrie, în sala Palatului de Cultură „Gorki” din Leningrad a avut loc deschiderea festivă a Lunii prieteniei romîno-sovietice în U.R.S.S.
În prezidiul Adunării au luat loc reprezentanții organizațiilor sociale, ai vieții culturale și științifice și membrii delegației A.R.L.U.S., în frunte cu acad. prof. P. Constantinescu-Iași.
Adunarea festivă a fost deschisă de prof. I. Zverev, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., director adjunct al Observatorului Astronomic Pulkovo. Au luat cuvîntul reprezentanții ai oamenilor muncii din Leningrad.
Din partea delegației A.R.L.U.S. acad. P. Constantinescu-Iași a rostit un cuvînt de salut și a înfățișat adunării programul desfășurării Lunii prieteniei romîno-sovietice în R.P. Romîni.
A urmat apoi un bogat program artistic în interpretarea unor artiști de seamă din Leningrad și a unui grup de studenți romîni.
Festivitatea care s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie a fost televizată.

Cum funcționează ȘCOLILE TINERETULUI MUNCITORESC?

★ Repartizarea elevilor muncitori în schimburi potrivite ★ Orașe fără școli speciale ★ Organizațiile U. T. M. trebuie să-i îndemne pe tineri spre învățatură

Tu tineri lăcătus, sau timpilar, sau tractorist n-ai vrea să te faci inginer? Azi se poate!
Pentru a da posibilitate oamenilor muncii de la orașe și sate — și în special tineretului muncitoresc și țărănesc — să-și continue studiile fără scoaterea lor din producție sau întreruperea muncilor agricole, s-au organizat, pe baza unei hotărîri a Consiliului de Miniștri, încă din anul școlar 1954-1955, școli serale ale întreprinderilor și secții serale pe lângă școlile de șapte ani sau medii. La această formă de învățămînt se pot înscrie toți oamenii muncii care doresc să-și continue studiile. Elevii acestor școli sint scutiți de taxe școlare, iar întreprinderile au datoria să le asigure condițiile necesare pentru frecventarea regulată a cursurilor și pentru prezentarea la examene. În acest scop, conform hotărîrii Consiliului de Miniștri INTREPRINDERILE SINT OBLIGATE SĂ INCADREZE MUNCITORII-ELEVI ÎN SCHIMBURI DE PRODUCȚIE CARE SĂ LE PERMITA FRECVENTAREA REGULATĂ A CURSURILOR, SĂ NU-I FOLOSEASCĂ LA MUNCĂ SUPPLEMENTARĂ ÎN ZILELE DE ȘCOALĂ, SĂ NU-I TRIMITĂ ÎN DEPLASĂRI CARE LE-AR CAUZA ABSENTE DE LA CURSURI.
Mulți tineri au aflat despre înlesnirile care se fac celor care doresc să învețe, de la colegii lor care au urmat anul trecut și s-au pregătit din timp pentru a se înscrie și ei la școală. Altor le-au trezit gustul de a învăța organizațiile de bază U.T.M., maiștrii din producție, care le-au vorbit despre largile posibilități pe care le au astăzi tinerii pentru a-și continua studiile, în vederea formării unei intelectualități noi, ușite din

Pentru păstrarea și îngrijirea monumentelor patriei

Ca răspuns la inițiativa tinerilor din Vladimiri In comuna Minăstirea s-a deschis Muzeul „Alexandru Sahia”

Nu pot să calific acțiunea tineretului de a lua sub patronaj monumentele istorice, dect ca emoționantă. Priveam grupul acela de băieți și fete, ascultam discuțiile lor aprinse, și li admiram. A fost suficient o scînteie ca să-și aprindă.
La început au deschis ochii mari, au clipit des, iar la urmă, lovindu-se cu palma peste frunte au exclamat: „Cum de nu ne-am gîndit pînă acum?”
Cei mai în vîrstă își aduceau aminte de băiatul acela slăbuț, firav, cu ochelari rotunzi „vesnic aburii”. Cei alții auziseră despre el de la părinți, de la „nea Fane” fratele lui și trecuseră de zeci, sute sau poate de mii de ori prin fața casei lui. O casă ca multe altele din comuna Minăstirea. Gard rar, din șipci, grajd în fundul curții, iar la dreapta casa cu streșina aplecată ca o pleoapă peste ochii obosiți de vreme! Ori cit de curios ar fi, pentru mulți din sat, pînă acum, așa aceasta era în primul rînd, casa lui „nea Fane” și apoi... da într-adevăr aici a trăit și a murit Alexandru Sahia.
Din cînd în cînd, cîte un grup de vizitatori, cîte un ziarist, mai tulburat mersul cotidian al vieții. Ari, semeni, culegi, vinzi, cumperi; trăiești. Și atunci ciclul acesta era întrerupt pentru o oră sau două, iar nea Fane deschidea usa unei camere ce da cu o ferăstrău spre stradă și... „Iată pătîl în care a murit, biblioteca, masa lui de lucru, fotografia...”
Atunci, casa devenea locașul în care a trăit și a murit Sahia.
Ușa se închidea, și în casa aceea din Minăstirea, viața, așa cum era firesc, mergea mai departe.
Observația aceasta nu am făcut-o pentru a învinui pe cineva. Poate că era firesc să fie așa. Casa era locuță. Dar totuși... aproape în toate localitățile patriei noastre sint astfel de monumente pe lângă care trecem întorcînd sau nu capul. Multe din ele, aproape toate, sint purtătoare a cîte unei pagini scumpe istoriei noastre. Ele trebuie îngrijite, trebuie cunoscute. Și iată că tinerii s-au opriți, le-au privit mai cu atenție și s-au apucat cu dragoste să le scoală la lumină să le transforme în centre de educare patriotică.
Inițiativa tineretului din comuna Minăstirea a fost îmbrățișată

COMITETUL DE CONDUCERE AL MUZEULUI „ALEXANDRU SAHIA” VA STRINGE DATE DE LA FAMILIE, OAMENI DIN COMUNA, ETC., PENTRU A REDACTA O MONOGRAFIE-COMITETUL ȘI A PROPUȘ DE ASEMENEA SĂ PUNA ÎN ORDINE ȘI SA ÎNVENTARIEZE OBIECTELE DIN CAMERA-MUZEU, CARTELE DIN BIBLIOTECA SCRITORULUI, SA STRINGA SCRISORILE ȘI UNELE DOCUMENTE ÎMPRĂȘTIAPE PE LA DIVERȘI OAMENI DIN COMUNA ȘI DIN AFARA COMUNEI.

SALONUL INTERNAȚIONAL DE ARTĂ FOTOGRAFICĂ AL R.P.R.

Ce este acolo? Fotografie de ED. TOMORI (R.P. Ungaria)

Scurtă anchetă

ducării tineretului. Aici mai stătu datori încă.
Ofițer Vasile Lazăr, locțiitor al comandantului miliției orașului Giurgiu mi-a spus:
— Încă din anii trecuți ne-am pus problema lăurii unor mîșuri de combatere și stîrpire a huliganismului, care se mai manifesta în rîndul tineretului din orașul nostru. În acest sens, am luat legătura cu comite-

Plecarea unor oaspeți

Joi dimineața a părăsit Capitala, înapoiindu-se în patrie, delegația orașului și regiunii Sverdlovsk, condusă de F. M. Mordovskov, șeful secției industriale a Comitetului regional de partid Sverdlovsk, care a făcut o vizită prietenească în țara noastră la invitația Sfatului Popular al orașului Timișoara și Consiliului regional A.R.L.U.S. Timișoara.
La plecare, în Gara de Nord, oaspeții sovietici au fost conduși de reprezentanți ai Consiliului General A.R.L.U.S., și Comitetului Orașenesc București al P.M.R. și ai unor organizații de masă.
Au fost de față A. F. Kabanov, însărcinat cu afaceri administrative, Iliin, secretar al ambasadei U.R.S.S. la București.

Posturi sanitare în școli

C.C. al Crucii Roșii a R.P. Romîne, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii și C.C. al U.T.M., au luat măsuri ca în anul școlar 1957-1958 să se organizeze posturi sanitare ale Crucii Roșii în școli, internate școlare și ateliere școlare. Aceste posturi sanitare școlare au ca scop antrenarea tineretului școlar la ocrotirea și întărirea sănătății, mobilizarea elevilor din școli în munca de educație sanitară.

PE FRONTOURILE REVOLUȚIEI

AMINTIRI ALE FOȘTILOR PARTICIPANȚI LA MAREA REVOLUȚIE SOCIALISTĂ DIN OCTOMBRIE CU KOTOVSKI

Oamenii muncii din țara noastră au salutat cu o intensă bucurie Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, deschizătoare a unei ere noi în istorie.

Și atunci când împotriva țerei republici sovietice au fost îndreptate toate forțele lumii vechi — dușmanii interni și externi — proletariatul din patria noastră, alături de proletariatul internațional, s-a ridicat la luptă pentru apărarea marelui realizări a muncitorilor și țăranilor din Rusia. Prin acțiunile de masă împotriva burgheziei și moșierilor interne, prin participarea directă a voluntarilor în unitățile Armatei Roșii în timpul intervenției și al războiului civil, poporul român și-a adus aportul său în lupta pentru apărarea Revoluției proletare.

Poporul nostru se mândrește cu fiii săi care au luptat cu arma în mână alături de proletariatul rus, condus de marele Lenin. Mulți dintre ei nu au avut marea cinste de a lupta în unitățile ai căror comandanți au fost eroii legendari ca Frunze și Kuibisev, Șciors, Kotovski, Ceapaev.

Poporul român cinstește memoria fiilor săi care au căzut pe meleagurile Rusiei în lupta cu dușmanii revoluției peccolind frația dintre proletariatul român și proletariatul sovietic. Astăzi ei dorm acolo pe pământul sovietic, așa cum pe pământul patriei noastre dorm eroicii soldați ai Armatei Roșii căzuți pentru eliberarea poporului român.

Mulți dintre foștii voluntari după ce și-au făcut datoria pînă la victoria finală a revoluției, s-au întors în țară și au continuat, în noile condiții, să lupte sub steagul Marelui Octombrie.

Redăm mai jos câteva fragmente din amintirile unor foști voluntari români în Armata Roșie din timpul Mării Revoluției Socialiste din Octombrie și al războiului civil.

IN IUREȘUL LUPTEI

Cînd armata României burghezo-moșierescă a ocupat Basarabia în 1918 eu am fost nevoit să fug dincolo de Nistru. Am trecut apoi pe o călare pe o birnă. Pe atunci regiunile întinse ale Ucrainei se aflau sub ocupația armatelor albe ale lui Denikin, Krasnov, Petliura etc. În spatele frontului, pe teritoriul ocupat de albi acționau însă puternice detașamente de partizani conduse de eroii legendari ca Șciors și Kotovski. În brigada lui Kotovski m-am înrolat și eu. Eram peste 7.000 de oameni. Cînd am intrat eu, în mîntă că problema principală era să facem legătura — spargînd linia frontului — cu unitățile Armatei Roșii. În marșul nostru înspre nord am ajuns la o gară aproape de Imerinka, un oraș, important nod de cale ferată ocupat atunci de gărzile albe ale lui Petliura. Tovarășul Kotovski ne-a adunat pe toți la un fel de miting și ne-a spus că trebuie să ocupăm Imerinka cu orice preț. Am început o luptă crîncenă. Dar se vede treaba că albi au cunoscut intențiile noastre de a face legătura cu Armata Roșie și s-au pregătit cu forțe mult superioare. Am fost nevoiți să renunțăm și am pornit în direcția Kieului. Pe tot acest drum am avut multe lupte grele am ajuns la 120 km. nord de Kiev. Acolo aproape de linia frontului, tovarășul Kotovski ne-a adunat din nou și ne-a arătat că soarta brigăzii va fi hotărîtă de lupta pe care vom avea s-o dăm pentru a străpunge linia frontului înamic și a face legătura cu unitățile Armatei Roșii. Nu era deloc ușor să luptăm cărări pe cat, împotriva trenurilor blindate ale lui Denikin. Lupta a fost pe viață și pe moarte. Acolo au căzut mulți de-ai noștri. Numai o brigadă de cavalerie ca cea a lui Kotovski putea să lupte cu atîta vitejie. Cu toate pierderile pe care le-am avut, am reușit să facem joncțiunea cu unitățile Armatei Roșii. Pentru un timp însă am fost trimiși în spatele frontului, la Viasna, în refacere. Aici am fost îmbrăcați în uniforme de ostași roșii, ni s-au dat arme noi și am făcut o vreme instrucție. Eu am făcut instrucție la artilerie.

Era prin octombrie 1919. Se răpîndise zvonul că Iudenici „vrea să bea ceai pe Alexandrovski Prospect” în Petrograd. Însă după cum se știe, el n-a ajuns pînă acolo. Brigada lui Kotovski a primit dispoziție să se imbarce imediat și să plece pe frontul de la Petrograd. Ne-am imbarcat în trenuri și după 4 zile am coborît la Krasnov-Delo. Muncitorii Petrogradului au sîrit cu toții în apărarea orașului. În șase zile de lupte, praful s-a ales din armata lui Iudenici.

Am mai stat acolo pentru o vreme pînă după crîncin cînd, pericolul fiind îndepărtat, brigada noastră s-a deplasat înspre Poltava. De acolo, în cadrul diviziei la 40-a a Armatei Roșii, brigada lui Kotovski avea să înceapă lupta de lichidare definitivă a trupelor albe denikiniste din Ucraina.

În luna iulie a februarie 1920 intr-un turor formidabil am pus pe fugă unitățile armatei albe eliberînd numeroase orașe din Ucraina. Cînd am ajuns la Zaporijie brigada noastră a primit dispoziție să treacă pe partea dreaptă a Niprului. Acolo, în operațiile de trecere eu m-am îmbolnăvit. Comandantul m-a urcat într-o trăsură și m-a trimis la Tiraspol unde am fost internat într-un spital.

VASILE CHINDRIȘ MIHAIL ANTOHIE

VOLUNTAR în divizia lui Ceapaev

În anul 1918 eram în orașul Samara, azi Kuibisev, într-un lagăr de prizonieri. În luna octombrie unitățile Armatei Roșii cu eliberat puterea sovietică. În lagărul nostru a apărut un apel prin care foștii prizonieri ai armatei țariste erau chemați să se înroleze în Armata Roșie pentru a apăra revoluția proletară. Atunci ne-am strîns vreo 400 de feciori de diferite naționalități și ne-am înscris voluntari. Eram o colo unitățile grupului de armate de sub comanda lui M. V. Frunze și V. P. Kuibisev căroră li se încredinșase misiunea de a elibera armata albă a lui Kolceac care săpinea în Siberia. Pînă în aprilie 1919 eu am slujit la paza comandamentului militar care se afla instalat în Samara. În timp ce Kolceac era în plină ofensivă ocupînd o serie de orașe și ameninșînd și Samara, a venit Ceapaev și a organizat o divizie specială, divizia 25-a. Noi, cei din paza „Stabului” ne-am înscris voluntari în această divizie.

Am plecat imediat pe front. Prima ciocnire cu armata lui Kolceac a avut loc pe rîul Kinel, în apropierea Samarei. Luptura pe care am dat-o din două părți a forțat unitățile gardiștilor albi să se retragă. Divizia noastră a început urmărirea lor. Într-o lună și jumătate am ajuns la orașul Ufa. Cele mai crîncene lupte le-am dat pentru orașele Busuluk, Bugurulan și Bugulma. Trupele lui Kolceac se concentraseră în jurul orașului Ufa, pe malul rîului Balaia. Într-o noapte, Ceapaev cu o brigadă de cavalerie a ocupat rîul pentru a ocupa poziția care îi asigură trecerea întregii divizii. Tîn mîntă că în luptele care s-au dat atunci pentru fortăreații orașului Ceapaev a fost rănit la cap. Gardiștii albi întreprinseseră cîteva contraatacuri puternice care, ce-i drept ne provocaseră multe pierderi, dar am reușit să-i respingem.

După ce am curățat orașul Ufa de albi a venit ordin ca divizia noastră să fie înlocuită cu divizia 8 III-a și să plecăm imediat pe frontul din Urali. Acolo se ducea lupta împotriva caxocilor albi. Orașul Uralak era încercuit iar cei 3000 de soldați roșii care luptau eroic s-

menșină orașul nu mai aveau hrană și muniții necesare. Se spunea atunci că numai divizia lui Ceapaev va putea să spargă încercuirea și să salveze orașul de cotropirea albilor. Ne-am imbarcat în trenuri și am plecat la Uralak. Prin-o lovitură fulgerătoare, am spart încercuirea, i-am pus pe fugă pe albi și am început să-i urmărim către Marea Caspică. Pe la începutul lunii septembrie 1919 ajunșem, fugînd pe cazacii albi, la localitatea Lbisensk pe malul rîului Ural. Văzînd că nu ne pot sta în cale, intr-o noapte, albi au strecurat în spatele nostru cîteva escadroane de cavalerie care au reușit să înconjoare „Stabul” nostru instalat în Lbisensk. Ceapaev, după ce a rezistat un timp trăgînd cu mitraliera în dușman,

Batalionul revoluționar românesc pe străzile Odesei.

ceva mareț să privești cum proletarii nu-și drămuiesc viața în luptă. Cei din apropierea noastră au început să cînte „Internaționala”, cîntăm și noi. Chersonul devenise un iad de gloanțe și pîrjol.

— Trage Vanea... Trage Vanea... Dar muniția se termină.

— Patroane... scare!... dăvai patroane... scare!... (cartușe, repede, dați cartușe!) — Ai puțină răbdare Vanea frate, voi procura de la tovarășii noștri de alături. Și fără a mai lungi vorba, am fugit la vecini după cartușe. Aceștia îmi dădură două benzi.

— Vanea... cartușe... am adus cartușe... Mitraliera noastră începu să țâcăne din nou, dar cele două benzi se consumară repede. Vanea lăsa mitraliera și începu să tragă cu arma.

— Nu te lăsa Victor! (Victor era numele pe care și-l luase autorul acestor rînduri în Rusia N. R.) Îmi striga el rîzînd.

Deodată l-am văzut pe Vanea sîngerînd la umărul drept. Eu am găsit o bandă nouă și i-am luat locul la mitralieră. Pelea căzu și el apoi lovit de moarte. Ne găseam într-o situație critică. M-am hotărît să trag toate cartușele. Prin apropiere un tovarăș, din garda roșie cerea muniție.

— Ce facem, Vanea, muniția s-a terminat iar ei vin puhoi.

— Ne retragem spre port Victor. Deși rănit, se ridică. Împreună, trăgînd mitraliera după noi, am pornit repede pe Suvorovskaia ca apoi să coborîm spre port.

— Haide frate, încă puțin — am spus eu — sîntem salvați.

La Cherson ȘI SINGELE MEU A CURS

Din noianul de amintiri scumpe din anii de luptă pe fronturile revoluției am desprîns și vă voi povesti un episod de grea încercare.

Pe la sfîrșitul lui aprilie 1918 mă găseam împreună cu tovarășii mei ruși Vanea și Petea și împreună cu alți ostași de gardă la hotelul „Europa” din Cherson. Într-o seară cînd tocmai eram la cea sună alarma; atacau albi! În mai puțin de zece minute eram plasați în mijlocul străzilor unde începe Suvorovskaia cu bulevardul gării lîngă teatrul. Pregătiți pentru atac, așteptam cu toată atenția încordată. Se înșina ziua cu noaptea cînd înamicul apăru. Contra noastră venea în goana mare a căilor, o sîntie de cazaci albi. Vanea începu să tragă cu mitraliera. Aproape de noi încă o mitralieră îi împoșeca pe cazaci. Erau muncitorii din gărzile roșii.

O buburitură și apoi alta se auzi pe aproape și o canoană de artilerie începu în toată regula. Deși Vanea era foarte ocupat cu mitraliera lui, l-am rugat să-mi explice. Îmi spusese că dușmanii atacă cu artileria vapoare „Potemkin” iar cel de pe vapor ripostează cu artileria de bord.

Întreg orașul ziua de zgomotul împușcăturilor. Se făcuse ziua de mult. Prin picla ușoară a dimineții se zăreau cei care ne atacau; pînă și căștile germane le puteam vedea. Vanea își trăgea fără să privească în lături. Mitraliera se încălzea atât de tare că apa din rezervoarele ei herbea în clocoi. Trăgeam și noi cu armele, trăgeau și gardiștii roșii din jurul nostru. Era

Grupurile comuniste romine au editat în perioada ce a urmat revoluției din Octombrie numeroase broșuri, publicații, ziare care chemau la solidaritate cu revoluția rusă. Iată facsimilul a trei asemenea ziare:

DE LA IRCUȚK în beciurile „Siguranței”

Am recrutat în anul 1913, la regimentul 12 Honvezi și în 1914 ne-am dus la război. Am luptat vreo patru săptămîni și am căzut prizonier la ruși. Rușii ne-au transportat în Siberia, pînă aproape de Krasnovodsk. În 1915 ne-am dus la Ircuțk. Pe mine m-au trimis la o fabrică unde am lucrat pînă în 1918. Cînd a venit revoluția m-am înscris în garda roșie. În 1919, am fost repartizat într-o divizie internațională cu care am luptat împotriva albilor.

După un an, am plecat către casa împreună cu alți voluntari romîni. Am trecut prin Germania, pe la Stetin și Oldenburg, prin Cehoslovacia și am ajuns la Carle. Aici ne-am luat în primire autoritățile burghezo-moșieresti din România. Ne-am confiscat toate. Nu ne-au lăsat decît ce aveam pe noi; ne-au pus în vagoane și... direcția Oradea-Mare. De acolo, direcția Brașov unde ne-au trecut pe o „linie moartă”.

Am stat aici vreo cîteva zile. De mîncare, nimic. După ce a trecut ceva timp, ne-au dus la Făgureș în lagăr. Acolo ne-au întrebat dacă am fost bolșevici.

Păi, le-am spus eu, acolo toată lumea-i bolșevic.

În lagăr, am fost ațeși, care oum să fie închiși și ținuți 25 de zile, după care ne-au dat drumul. Lupta mea în divizia internațională, cele ce-am văzut în Rusia m-au învățat să nu cred nici o osteneală și să nu mă sperii de nici o greutate cînd e vorba de lovit în exploatori.

Cînd am ajuns la Baia Mare, am luat legătura cu tovarășul Covaci Nicolae și am început să facem propagandă printre muncitorii și țăranii. Tovarășul Covaci, umbla pe la Cluj, pe la Satu Mare și aducea manifeste. Eu îi du-

ceam lapte și luam manifestele în desagă; cele romînești dinaintea, cele ungurești dinapoi. Le puneam așa ca să nu le incurce cînd le-o împărții, că nu prea știam a citi. Noaptea mă duceam și la împărțirea. Eu eram cîmban la oi, dar m-am băgat printre muncitorii de la păduri să fac propagandă.

În 1925 m-am împrietinit cu mi minerii de la Herja. Acolo lu-crau mineri, săracii, cîte 12 ceasuri. Am făcut propagandă acolo, le-am adus manifeste și organizat a lupta altfel, mai organizat. Dar pe mine n-au vrut domni să mă mai primească la Herja, la mine. Or zis că mă bine închid minile decît să mă primească. Atunci m-am dus iar la păduri, dar după o vreme m-au dat afară și de-acolo. Și de atunci, unde mă duceam să ce-păc de lucru mă țipau afară. Ziceau că au destui bolșevici, nu mă mar primesc și pe mine să așuc capetele muncitorilor. Și așa m-am făcut iar cîmban la oi, da' de împărții manifeste și de făcut propagandă tot mi m-am lăsat.

În 1929, ne-o vîndut unul de la Baia Sprie. Ne-o vîndut miercuri seara, da' pînă-n ziua, m-am dus la tovarășul Covaci care era sofer la direcția minei-lor — și i-am spus: — lute tovarășe, că focu-j pe noi!

— Hai și tu cu mine. — Eu, zic, nu mă duc. Rămîn aici, la foc. Da dumnea te du, că dacă ne prinde pe amîndoi bai-i mare!

No, el și-o luat pruncul și miera, o trecut cum o putut grănița și de la nemii, de la Oldenburg a luat aeroplanul și s-a dus la Moscova.

Pe mine m-au prins duminică și m-au dus la Baia Mare, la

poliție. Acolo, vine un ofițer și întreabă:

— Unde-i bolșevicul acela?

— Iacă-s!

— Și-mi trage două palme, că am văzut roșu și fel de fel.

— Tu vrei să strici Ardealul nostru? Și de cînd ai să se chipe!

De luni dimineață și pînă miercuri m-au bătut și m-au chinat. Miercuri m-au luat să-mi ducă la Baia-Sprie. Treizeci și doi de jandarmi mă țineau și doi de jandarmi pentru Zoicaș-baici! Eu eram în mijlocul lor și mergeam mîndru, cu pipa-n gură.

Acolo, la Baia-Sprie, m-au lînut pînă sîmbătă seara. M-au legat de mîini, și cu încă 12 țărani am fost dus pe un frig gro-zav la Baia Mare înapoi, că să mergem de-acolo la Satu Mare. De bună seamă că pe drum nu ne-au cruțat. Ne-au bătut într-una. Acolo, cînd am ajuns, m-am băgat într-o ladă, toată plină cu cuie, de mi mă puteam mișca. Duminică m-au scos de acolo ciumpăvit tot și lar m-au bătut. Luni am fost dus la tribuna și băgat într-un beci, de unde nu știam cînd îi ziua. Și era un frig acolo, că tot eram o bură. De-acolo, mă scoteau în fiecare zi la „instrucție”.

Eu nu le-am spus nimic. Nu era să-mi vînd tovarășii.

Ani am fost judecat și condamnat trei ani și jumătate de temniță.

După ce-am gătit cu temnița, ferit-a sfîntu! să treacă vreo sărbătoare de-a noastră și să nu mă închidă, ori la Satu Mare, ori la Baia Mare. Așa mi-am dus viața pînă s-o eliberat țara. Acu sărbătorești eu, așa cum se cuvine, ziua mare de 7 Noiembrie.

GH ZOICAȘ

In cavaleria lui Budionni...

Eram încorporat în regimentul 6 „Mihai Viteazul”, care după retragerea în Moldova își stabilise centrul la Dorohoi.

Cînd s-a declanșat revoluția burghezo-democratică din februarie mi-am dat seama că poporul rus merge pe o cale nouă. La această concluzie am ajuns mai ales după permanentul contact avut pe frontul din Moldova cu ostașii ruși, care — ca și noi — se săturaseră de război și plecau acasă.

În iarna 1917-1918, am dezerat din armată, am trecut în Basarabia iar apoi dincolo de Nistru și m-am dus la Odesa. Ajuns aici, am aflat că s-a format un batalion revoluționar român și că acest batalion luase deja parte la luptele de la Bender. Am luat contact cu unii tovarășii pe care-i cunoșteam încă din mișcarea muncitorească și am aflat de la ei că fratele meu Ștefan Panaitescu e internat într-un spital fiind rănit în timpul luptelor de la Bender. Am cerut să fiu și eu înrolat în batalion împreună cu întregul batalion, am luat parte la luptele de la Stobok, după care sub presiunea trupelor intervenționiste ne-am retras la Odesa, ne-am imbarcat și am plecat la Feodosia.

La Tarjin m-am înrolat, împreună cu Andreone Tomescu și cu Pandele Grigaris în al treilea regiment internațional. În octombrie 1918, am plecat în regiunea Mării Caspice, la Petrovsk, unde am luptat pînă spre sfîrșitul anului 1919, cînd întregă divizie a treia a primit ordin să se reînnoască la Tarjin.

La Tarjin, am intrat în componența Armatei de cavalerie a lui Budionni și am plecat pe frontul ucrainian împotriva lui Wranghel.

Împotriva lui Wranghel am purtat lupte grele, dar cine putea să stea în fața cavaleriei de elită a lui Budionni? Atacăm în lures nebul și ne făceam drum cu sabia printre rîndurile îngroșate a cadelor lui Wranghel, care se retrăgeau înspre Crimeea. Zile și nopți stăteam călare și-i urmăream. Cînd am ajuns la Perecop, la intrarea în Crimeea ne-am izbit de apărarea bine organizată și pusă la punct de wranghelști. Am început un război de poziție care nu ne prea convenea nouă, cavaleriștilor, după o pregătire de artilerie care a făcut ravagii în cazemate și tranșee blindate ale wranghelștilor, am început atacul. Infanteriștii au atacat eroic prin Marea Putredă și au căzut în spatele liniilor înamic, iar noi, cavaleriștii am atacat în lures și am spulberat apărarea disperată a cadelor. N-am să uit niciodată cu cîtă dragoste ne primea populația, oamenii simplii scăpați de sub teroarea albilor.

După ce s-a terminat și cu Wranghel, am venit în țară, pe cei ceoșite, prin Bulgaria și Iugoslavia, de unde am fost expulzat și dat pe mîna siguranței romine.

ALEXANDRU PANAITESCU

PARTIDUL SOCIALDEMOCRAT DIN ROMANIA

Soldati, muncitori si tarani!

Soldati, muncitori si tarani!

Soldati, muncitori si tarani!

Soldati!

Jos razboiul! Jos regele si oligarhia!

Trasasca Revolutia!

Unul dintre sutele de manifeste care chemau poporul nostru la luptă revoluționară.

NICULAE I. MANEA

Răspunsurile lui N. S. Hrușciiov la întrebările lui J. Reston

corespondent diplomatic principal al ziarului american „New York Times”

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite răspunsurile lui N. S. Hrușciiov la întrebările lui J. Reston, corespondent diplomatic principal al ziarului american „New York Times”.

J. Reston, corespondent diplomatic principal al ziarului american „New York Times”, la ruga pe N. S. Hrușciiov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., să-l primească pentru a avea cu el o convorbire. La 7 octombrie N. S. Hrușciiov l-a primit pe J. Reston și a avut cu el o convorbire.

Publicăm mai jos întrebările corespondentului american și răspunsurile lui N. S. Hrușciiov.

J. RESTON: Problema coexistenței pașnice și, în consecință, ceea ce înțelegem noi și noi prin schimb liber de idei și informații.

N. S. HRUȘCIOV: Poziția noastră în această problemă este bine cunoscută. Am fost și sîntem pentru coexistența pașnică a statelor care aparțin diferitelor sisteme sociale, pentru coexistența pașnică a țărilor socialiste și capitaliste.

Lupta pentru pace este tematica temelii politicii noastre externe. De ce? Pentru că la noi nu există clase interesate în acapararea teritoriilor străine și în înfăptuirea altor popoare, interesele în realizarea de profitori de pe urma cursei înarmării. Pentru că avem nevoie de pace pentru construirea cu succes a comunismului, pentru a crea un belșug de bunuri materiale tuturor membrilor societății sovietice.

Sîntem pentru coexistența pașnică nu fiindcă sîntem slabi, nu fiindcă ne temem de imperialism, ci pentru că un nou război, în condițiile existenței tipurilor de arme moderne a căror distrucere a moarte, de felul bombardeierilor nucleari și a mijloacelor de transport a acestora, de felul rachetelor balistice intercontinentale, va însemna zdrobirea multor milioane de oameni, distrugerea unor valori materiale imense create prin munca multor generații.

Sîntem comunisti, iar ideologia comunistă este cea mai umanitară ideologie din lume. NOI CONSIDERĂM CĂ NU EXISTĂ NICI UN MAI PREȚIOS DECIT OMUL ȘI DE ACEEA NU VOM PRECUPETI NICI UN FEL DE EFOCOTURI PENTRU A FERI OMENIREA DE PERICOLUL UNUI NOU RAZBOI MONDIAL.

Sînt de părere că puterile capitaliste trebuie să fie interesate nu mai puțin decît Uniunea Sovietică în coexistența pașnică. Se știe că, drept rezultat al războaielor precedente, din sistemul capitaliste s-au desprins numeroase țări care alcătuiesc în prezent sistemul mondial al socialismului. Un al treilea război mondial nu se poate termina decît prin prăbușirea capitalismului.

Trăim împreună cu do. pe aceeași planetă, unde este loc suficient pentru toți, dar ale cărei distanțe s-au redus considerabil datorită marilor nave aeriene, avioanele moderne ca viteza foarte mare, dezvoltării rachetelor intercontinentale și altor succese ale științei și tehnicii. De aceea, noi mult deocîndă în trecut, trebuie să fim rezonabili și să învățăm să trăim împreună ca buni vecini.

Bineînțeles că între lumea socialistă și lumea capitalismului există și vor exista contradicții, care sînt rezultatul acțiunii legilor obiective ale dezvoltării sociale. Dacă însă oamenii din întreaga lume își vor consacra în mod conștient toate forțele pentru preîmpănirea unui nou război, ei vor putea să dea luptei dintre sistemul socialist și sistemul capitalist forma intrinsecă pașnică, în primul rînd a întrecerii economice, adică a întrecerii în domeniul producției pașnice, al ridicării nivelului de trai al întregii populații. Pentru aceasta trebuie îndurată pericolul războiului, trebuie interzise armele atomice și cu hidrogen și distruse stocurile existente de aceste arme, trebuie reduse substanțial armamentele clasice precum și forțele armate și bugetele militare, trebuie stabilite relații de încredere între state, trebuie înlăturate toate piedicile artificiale în calea dezvoltării comerțului și a relațiilor culturale internaționale, trebuie respectată independența altor țări și renunțat la aneștele în afacerile lor interne.

În ce privește schimbul de idei și informații, acesta trebuie să servească tocmai unor astfel de scopuri, trebuie să servească întăririi înțelegerii și prieteniei între popoare iar nu să-și propună drept scop să semene înțelegere și dușmănie. Schimbul de idei și informații trebuie să întărească coexistența pașnică a statelor cu sisteme diferite, iar nu să o submineze. Noi sîntem pentru un astfel de schimb.

J. RESTON: Credeți d-le prim secretar, că în urma unui război voi fi distruse numai statele capitaliste, iar comunismul va triumfa?

N. S. HRUȘCIOV: Spunînd că un nou război mondial va însemna prăbușirea capitalismului, nu vrem să fim de puțin să spunem că țările socialiste nu ar suferi pierderi într-o asemenea război. Întînd seama de mijloacele moderne de exterminare, firește că pierderile ar fi uriașe. SÎNTEM ÎNSĂ CONVINȘI CĂ SOCIALISMUL VA TRĂI, ÎN TIMP CE CAPITALISMUL NU VA SUPRAVIEȚUI. În ciuda marilor pierderi, omenirea nu numai că va continua să existe ci va continua să-și dezvolte. Popoarele vor trage concluzia că nu se mai poate tolera un sistem care generează războaie și aduce oamenilor atîtea chinuri și suferințe. Numai imperialismul pot dezlanța răz-

MAI EXISTA. RAZBOI ÎNSĂ NU NE TREBUIE.

J. RESTON: Sînt de acord cu dv. că în prezent sîntem la un fel de punct de cotitură. Noi, în Statele Unite, ne aflăm la un punct de cotitură de un fel deosebit. Problema este că aproximativ peste doi ani puterea executivă din țara noastră va trece de la oameni născuți în secolul al XIX-lea la oameni născuți în secolul al XX-lea. Acest proces va începe deja în 1960. Care nu va dura prea mult timp pînă cînd acești oameni noi vor câștiga suficient prestigiu politic pentru a ajunge la un acord cu Uniunea Sovietică mîier în aceeași măsură în care a ajuns președintele Eisenhower? Nu trebuie oare să considerăm că este necesar să se realizeze un acord în următoarea perioadă de un an și jumătate — doi ani, pentru a nu-l amîna pentru șase sau șapte ani, după care va fi prea târziu să se facă un acord de acest fel?

N. S. HRUȘCIOV: Noi apreciem alfel viitorul, avem alte criterii în aprecierea politicii unei țări sau alteia. Știu despre ce vorbiți deoarece am citit despre acest punct de vedere în presa americană. Cred însă că acest punct de vedere nu este just.

Considerăm că oamenii adulți ai generației noastre sînt inteligenți, însă oamenii generației viitoare probabil că vor fi și mai inteligenți. Dar aceasta, desigur, este o comparație cam grosolană. Desigur aici nu este vorba cînd s-a născut un anumit om de stat, în secolul al XIX-lea, al XX-lea sau chiar în al XXI-lea. În secolul al XXI-lea societatea se va ridica pe o treaptă considerabil mai înaltă a dezvoltării sale.

Independența de aceasta, sîntem gata chiar astăzi să semnăm cu președintele S.U.A., Eisenhower, un acord acceptabil pentru ambele părți și în interesul păcii în lumea întreagă. Dar S.U.A. nu are acest lucru. Ele pun condiții care sînt vădit inacceptabile pentru U.R.S.S. Acestea sînt condițiile celor puternici față de cei slabi, într-o anumită măsură ele seamănă cu un ultimatum, noi însă nu sîntem un stat al S.U.A., sîntem un stat socialist suveran cu o altă filosofie, care se deosebește radical de filosofia capitalistă, fiind, mai ales, incomparabil mai umanitară decît cea capitalistă. Trebuie căutate astfel de acorduri încît nici una din părți să nu suferă un prejudiciu politic.

Știu că dv. ca ziarist, vă bucurați de respectul cititorilor dumneavoastră și de aceea vă ruga să transmiteți opinii publice din țara dv. ca poporul nostru, statul nostru, vor pace, vor să ajungă la o înțelegere cu S.U.A., dar numai în condiții de egalitate, fără dictat și discriminări. Guvernul nostru nu poate accepta propuneri care pun Uniunea Sovietică într-o situație de inegalitate. Uneori se creează impresia că unii oameni de stat de la dumneavoastră nu vor pur și simplu să ajungă la o înțelegere cu Uniunea Sovietică. Uneori ei vorbesc despre succesele tratativelor cu privire la dezarmare, dar aceste succese nici nu există. Eu cred însă că președintele Eisenhower și dl. Stassen vor să găsească că de înțelegere.

În țara dumneavoastră există însă forțe care se opun acestui lucru. De pildă, credem că Secretarul dv. de Stat nu dorște același lucru pe care cută să-l obțină dl. Eisenhower. Îl cunosc pe dl. Dulles de la Geneva și el mi amintea că am avut cu el o convorbire sinceră la primul pe care președintele Eisenhower l-a oferit în cinstea delegației sovietice.

Probabil că unii oameni de stat din S.U.A. există în condiții pentru îmbunătățirea relațiilor sovieto-americane, pentru stabilirea unei mai bune înțelegeri între țările noastre, pentru realizarea unui acord pe calea unor tratative rezonabile.

Recent, președintele S.U.A. a declarat că Statele Unite nu pot renunța la efectuarea experiențelor cu arma nucleară. Aceasta înseamnă că nici președintele S.U.A. nu dorște un acord în problema respectivă, considerînd probabil că experiențele cu arma nucleară vor da anumite avantaje Statelor Unite. Dar și noi voim experiențe. La 8 octombrie vom anunța că am efectuat încă o experiență cu bomba cu hidrogen. Aceasta ne dă și nouă anumite avantaje.

Dar acestea sînt doar mijloace de distrugere și scopul nostru nu constă în speria țările înfrînți. Este pur și simplu îngrășitor dacă și această problemă este abordată din punct de vedere al obșterii de profitori de către monopolizii. În orice caz acest lucru ne este străin nouă, comunistilor.

Cei de făcut? Trebuie să fim demni spre dezarmare. Dar adăugăm că progresul tehnicii se schimbă și condițiile pentru dezarmare. De pildă, în declarațiile noastre am propus pe vremuri drept una din măsurile de control, organizarea unor posturi de control pe aerodromuri.

Acum condițiile s-au schimbat și dacă veți studia ultimele noastre propuneri nu veți mai găsi demnitatea posturilor de control pe aerodromuri, pentru că ultimele mijloace, și anume rachetele, au un nevoie de aerodromuri iar a crea posturi de control care să supravegheze avioane înecșite este inutil.

După cum vedeți, s-au schimbat condițiile, s-au schimbat și propunerile. SÎNTEM ÎNSĂ FERMI PENTRU DEZARMARE. ÎN LUME MAI EXISTĂ ÎNCA FORȚE MILITARISTE REACționARE, CARE PREGĂTESC RAZBOIUL ȘI NU VOR DEZARMARE DE TEAMA SA NU-ȘI PIARDĂ VIEȚIURILE. Oamenii simpli nu au de ce să se teamă în această privință. Capitaliștii însă le este teamă pentru profitorii lor și storc auri din sudorele și sîngele oamenilor muncii. Tar cum fac ei acest lucru, cunoașteți singur.

J. RESTON: Vorbînd despre satelitul artificial al pămîntului și vrea să vă întreb, d-le Hrușciiov, dacă și văzînd vreo dată, spre deosebire de președintele Eisenhower, experimentarea armei nucleare?

N. S. HRUȘCIOV: Răspund la cele două întrebări odată: nu am văzut. După lansarea satelitului mi s-a telefonat și mi s-a ardat la cunoștință că racheta a urmat ruta trasată și că satelitul se învîrte deja în jurul pămîntului. Am felicitat întregul colectiv de ingineri și tehnicieni pentru această realizare remarcabilă și m-am culcat liniștit.

J. RESTON: Îngăduiți-mi să vă întreb de ce lansarea satelitului a fost ținută în secret. Credeam că s-a ajuns la un acord cu privire la anunțarea din timp a lansării satelitului. Oamenii de știință din întreaga lume și-ar fi putut pregăti aparatele pentru observarea lui.

N. S. HRUȘCIOV: Un astfel de acord nu există. Dacă am fi anunțat din timp lansarea satelitului, am fi fost din nou acuzați că pur și simplu flăcăim, pentru a influența din punct de vedere psihologic popoarele din țările capitaliste, că pur și simplu ne lăudăm. De aceea am hotărît: să lansăm în tăcere, modest, satelitul nostru și să anunțăm numai după ce se va roti în jurul pămîntului.

După cum știți, oînd am experimentat racheta balistică intercontinentală, unii nu ne-au crezut. În ce privește satelitul, în unele regiuni de pe glob el a fost văzut chiar cu ochiul liber. Considerăm că așa este mai bine, mai convingător. Cei drept și acum un militar american „inteligent” a declarat că „satelitul sovietic al pămîntului este o bucată de fier pe care o poate lansa oricine”.

J. RESTON: Cum credeți d-le Hrușciiov că va arăta Uniunea Sovietică și lumea, în ansamblu, peste încă 40 de ani?

N. S. HRUȘCIOV: Vreți să știți părerea mea despre cum va arăta Uniunea Sovietică și lumea în ansamblu peste 40 de ani. În lumea noastră în continuă schimbare 40 de ani este o perioadă destul de mare. Desigur, sînt creați de presă totuși și zăgăzurile istoriei, dar despre linia generală de dezvoltare se poate spune că, ÎN CONDIȚII DE PACE, UNIUNEA SOVIETICĂ, pornind de la deosebirile în ritmul de dezvoltare a țărilor noastre, VA LĂSA CU MULT ÎN URMA ÎNTR-O PERIOADĂ MAI SCURTA DECIT 40 DE ANI, STATELE UNITE ALE AMERICII DIN PUNCT DE VEDERE AL NIVELULUI PRODUCȚIEI INDUSTRIALE ȘI AGRICOLE PE CAP DE LOCUIȚOR, în cazul în care S.U.A. se vor dezvolta pe drumul capitalismului. În țara noastră, nivelul forțelor de producție va fi incomparabil mai ridicat decît în prezent, vor fi create toate condițiile pentru realizarea unui belșug de diferite mărfuri și produse, ziua de lucru va fi redusă la minimum pentru că știința și tehnica vor căpta o dezvoltare considerabilă. Pe scurt, va fi asigurată dezvoltarea țărilor noastre în conformitate cu învățătura marxist-leninistă cu privire la construirea societății comuniste.

În ce privește transformările care vor avea loc în această perioadă în lumea, se poate spune că toată siguranța că, după popoarea vor reuși să pună frîn forțelor agresivității și lumea va scăpa de grozăviile războiului termuclear, în toate domeniile de dezvoltare omenirea va păși înainte cu pași uriași pe calea progresului. Transformările în lume vor avea loc în direcția de pace care am vorbit atît de bine în operele lor teoretice Marx, Engels, Lenin. Noi, comunistii, sîntem profund încredători în triumful înfrîngătorii marxist-leniniste. Cred că pentru majoritatea omenirii devine acum tot mai limpede marea forță vitală a acestei învățături.

J. RESTON: Prevedeți oare că actuala politică de acordare a unui grad mai mare de libertate politică în țara dumneavoastră va continua și pe viitor, în cursul vieții următoarelor două generații? Vedeți oare în viitor un mai mare grad de coexistență pașnică a ideilor în interiorul țării dumneavoastră, o mai mare libertate a opiniilor diferite? Astfel vă imaginați drumul Uniunii Sovietice în cursul viitoarelor două generații?

N. S. HRUȘCIOV: Aceste întrebări dovedesc că cunoașteți foarte prost teoria marxist-leninistă. Or, dumneavoastră lupăți împotriva acestei teorii. Studiați-o pentru a vedea că este corectă și că este aplicabilă în condițiile noastre. Dacă veți studia ultimele noastre propuneri nu veți mai găsi demnitatea posturilor de control pe aerodromuri, pentru că ultimele mijloace, și anume rachetele, au un nevoie de aerodromuri iar a crea posturi de control care să supravegheze avioane înecșite este inutil.

ei, odată cu dezvoltarea omului acestei societăți, cu creșterea nivelului său cultural, cu educarea unor noi însușiri morale ale oamenilor, dispăre necesitatea unei serii întregi de organe de stat, necesare acum pentru reprimarea încercărilor dușmanilor socialismului de a răpi oamenilor muncii mijloacele lor de producție sau de a introduce în viața țării noastre diferite fenomene anormale. Cînd societatea noastră va ajunge în stadiul comunismului vor rămîne numai acele instituții care vor fi necesare pentru organizarea vieții normale a societății, de pildă, pentru dezvoltarea continuă a industriei, agriculturii, culturii și nivelului de trai etc. Nici acum la noi nu există clase exploatare. Atunci însă nu vor exista niciun fel de clase, nu vor exista niciun fel de deosebiri de clasă. În comunism va exista o deplină libertate, frăție și egalitate între toți oamenii societății. Nu-i așa că avem păreri deosebite despre libertate?

Fiindcă veni vorba, domnule Reston, cîți ani aveți?

J. RESTON: 48 de ani.

N. S. HRUȘCIOV: Cred că veți mai ajunge acele vremuri cînd va fi construită societatea comunistă și veți regreta atunci că ați înțeles atît de firuș avantajele socialismului. Probabil că pînă atînci vă veți transforma din adversari ai socialismului într-un adept fervent al lui și veți regreta foarte mult că nu-i reușit să înțelegeți mai înaintea importanța binefăcătoare a ideilor marxist-leniniste.

Sper că nu v-ați săpărât pe mine pentru că am spus că nu vă orientăți bine în marxism? Sau considerați aceasta ca o laudă?

J. RESTON: Nu mă supără cătuși de puțin, domnule Hrușciiov, dar nici nu o consider ca o laudă deoarece s-ar putea, firește, să știu mai mult despre această învățatură. Așa vrea însă să spun că noi nu putem înțelege deloc, mai ales ținînd seama de ferma dumneavoastră convingere în ce privește viitorul, de ce după 40 de ani de putere sovietică, cînd în țara dumneavoastră oamenii au atîta un asemenea progres material, nu veți să admiteți o mai mare libertate în țară. De ce de pildă poeții, scriitorii și muzicienii din țara dumneavoastră trebuie să urmeze o singură linie îngustă în creația lor?

Nu înțelegem de ce, de exemplu, eu pot să cumpăr la New York ziarul „Pravda” iar colegii mei nu pot cumpăra aici ziarul „New York Times”? Rept că acest lucru este cu atît mai greu de înțeles cu cît sîntem absolut siguri de viitor.

N. S. HRUȘCIOV: În primul rînd în S.U.A. lucrurile nu stau nici pe departe așa cum la prezentați dumneavoastră. Presa progresistă din S.U.A. este supusă la diferite persecuții. În al doilea rînd, dacă este să vorbim de oamenii sovietici nu cumpără singurele voastre, se știe din ce oînd cumpără ceea ce are nevoie. Oamenii noștri nu sînt nevoia să admiteți țara americană. După cum mi s-a spus, numărul abonaților din Uniunea Sovietică la zărele voastre este doar de cîțiva seci. Și acest lucru este de înțeles. Oamenii sovietici vor să știe adevărul, să aibă o bună înțelegere a spiritului care să-i ajute să-și organizeze mai bine viața, să înțeleagă mai bine evenimentele care se produc în lume. Or, zărele voastre publică multe neadevăruri și desinformează pe cititori. De ce să împunem aceasta cititorilor noștri?

Nu vrem să dăm poporului nostru o producție de bună calitate, inclusiv ziare și reviste, pentru că acest lucru și reviste să ajute pe oameni să se orienteze mai bine în situații internaționale și internaționale și nu să-i inducă în eroare pe oameni.

Cît privește scrierilor și poezii sovietice, se vede că aveți o părere complet greșită despre activitatea lor creatoare.

J. RESTON: Considerați oare că situația din Polonia a ajuns prea departe? Acest lucru vă îngrijorează?

N. S. HRUȘCIOV: Polonia este un stat suveran și independent și are un guvern al său, oameni de stat și politici, puși de popor să conducă țara și construcția socialistă.

Noi îi salutăm și îi trimitem urările noastre de bine. Lupta pe care o duce guvernul polonez împotriva anumitor persoane care încearcă să schimbe oriundeva înăuntrul de poporul polonez este lupta pentru întărirea bazelor democratice ale țării. Această luptă se bucură de sprijinul majorității covârșitoare a oamenilor muncii din Polonia. Acei care vor rezistența acestei lupte sînt de fapt agenți ai burgheziei reacționare și nu reprezintă interesele poporului polonez. Guvernul polonez și Partidul Muncitoresc Uniunii Poloneze au destul curaj și pricepere pentru a face față situației și a obține noi succese în dezvoltarea statului lor socialist.

Cît privește simpatia noastră ea este în întregime de partea poporului polonez, a Partidului Muncitoresc Uniunii Poloneze, care construiesc socialismul în țara lor. Noi avem încredere în poporul muncitor al Poloniei care nu va ceda nămănu cuceririle sale socialiste.

(Continuarea în numărul viitor. Sublinierile aparțin redacției)

Primul satelit artificial dovedește a progresului și puterii UNIUNII SOVIETICE

Satelitul artificial își va continua zborul încă un timp îndelungat

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: Pînă la 10 octombrie ora 8 (ora Moscovei) satelitul a zburat de 78 de ori în jurul pămîntului parcurgînd o cale de aproximativ 3.500.000 km. La stațiunile științifice și de radiolocație din Uniunea Sovietică continuă să se desfășoare cu succes observațiile asupra satelitului și rachetei purtătoare. În ultimul timp s-au primit o serie de date extrem de importante de la punctele astronomice situate la Leningrad, Ulgorod, Arhanghelsk, Tartu și alte orașe. Zborul satelitului a fost văzut cu ochiul liber de T. Dudko din Iakutsk, T. Kostogolov, căpitan secund de pe un vapor din Marea Baltică, prof. de astronomie T. Trefov din Jevak și mulți alții. Informații prețioase s-au primit din partea unui mare număr de radioamatori.

Prelucrarea datelor rezultate din măsurătorile pe traiectoria dovedesc că perioada de rotație a satelitului în jurul pămîntului scade în fiecare 24 de ore cu aproximativ, trei secunde. Neînsemnata schimbare zilnică a perioadei de rotație permite să afirmăm că satelitul își va continua zborul în jurul pămîntului încă un timp îndelungat. Pînă în prezent a avut loc o schimbare neînsemnată în ceea ce privește distanța dintre satelit și racheta purtătoare.

Zborul satelitului demonstrează excitația cercetărilor

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite. Popoarele din întreaga lume urmăresc cu un interes și o atenție nelăsată zborul primului satelit artificial al pămîntului. În perioada care a trecut din momentul ieșirii satelitului artificial pe orbită, a fost acumulat un vast material rezultat din măsurătorii radiotehnice și optice. Datele acestor măsurători arată că parametrii reali și cei calculați ai orbitei satelitului artificial al pămîntului coincid. Astfel, se presupunea că satelitul va zbura la o înălțime de 900 km. deasupra pămîntului efectuat o rotație într-o oră și 35 de minute și va avea unghiul de înclinare al orbitei față de planul ecuatorului de 65 grade. Măsurătorile directe ale acestor parametri au dat rezultate care au coincis cu cele calculate.

„Der Kurier Die Welt hört den neuen Mond”

„Sowjet-Mond rast um die Erde”

„Künstlicher Mond” gibt erste Signale

„Amerikaner sehen ihn mit Ferngläsern”

Titletul din presa vest germană. Iată câteva titluri: „Omenirea aude noua lună”, „Prima lună artificială înconjoară pămîntul nostru”, „Luna sovietică înconjoară pămîntul” etc.

Și Plevna a eșuat

PARIS 10 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că René Plevna a eșuat în încercările de a forma noul guvern francez. După depunerea mandatului în fața președintelui Republicii, René Plevna a anunțat că a renunțat la formarea noului guvern din cauza refuzului unuia dintre „partidele naționale” de a face parte din viitoarea coaliție guvernamentală. Deși Plevna nu a precizat despre ce partid este vorba, se crede că socialistii au dat un răspuns negativ solicitărilor lui Plevna.

Președintele Franței, René Coty, continuă consultările cu diferite personalități politice.

Suspendarea revistei poloneze „Po Prostu”

VARȘOVIA 10 (Agerpres). — În presa poloneză a fost publicată hotărîrea Secretariatului C.C. al P.M.U.P. cu privire la suspendarea revistei „Po Prostu”. În hotărîrea se arată că revista „Po Prostu” a adoptat o atitudine nega-

Intîlnire între conducerea P.M.U.P. și activiștii din presa poloneză

VARȘOVIA 10 (Agerpres). — În cadrul intîlnirii s-au dezbătut sarcinile legate de mai buna realizare de către presă a sarcinilor trasate de partid. Wladyslaw Gomulka a rostit o cuvîntare și a răspuns la numeroase întrebări în legătură cu viața politică și economică formulate de ziaristi. A luat cuvîntul de asemenea Josef Cyrankiewicz.

In Comitetul Politic O.N.U.

A început dezbaterile problemei dezarmării

NEW YORK 10 (Agerpres). — Corespondentul Agerpres transmite: Comitetul Politic al O.N.U. a început ieri dimineață dezbaterile generale asupra primului punct de pe ordinea de zi: problema dezarmării.

Primul vorbitor a fost delegatul Statelor Unite, Lodge, care a ținut o lungă pledoarie în favoarea vechilor propuneri occidentale pe care le-a repus în discuție fără nici o modificare.

Delegatul Japoniei s-a referit în special la problema experiențelor cu arme atomice.

În comitetul al 2-lea al Adunării Generale continuă dezbaterile problemelor economice și financiare. Intre altele se examinează propunerea R.P.R. în legătură cu principiile coexistenței pașnice în relațiile economice dintre state.

Decanul de Canterbury felicită poporul sovietic

LONDRA 10 (Agerpres). — Decanul de Canterbury, Hewlett Johnson, a rugat pe corespondentul agenției TASS să transmită poporului sovietic sincera felicitare cu prilejul lansării primului satelit artificial al pămîntului. Johnson și-a exprimat speranța că această realizare strălucită a oamenilor sovietici va contribui la întărirea păcii în întreaga lume și îndeosebi la rezolvarea cît mai grabnică a problemei dezarmării.

Prof. Bruno Pontecorvo (Dubno): „Și peste 1000 de ani oamenii vor pomeni ziua de 4 octombrie 1957”

MOSCOVA 10 (Agerpres). — Postul de radio Moscova a transmis declarațiile făcute corespondentului său de către mai mulți oameni de știință de la Institutul unificat de cercetări nucleare de la Dubno. Mai jos este reproducerea declarației făcută de prof. Bruno Pontecorvo: „Și peste o mie de ani, oamenii vor pomeni ziua de 4 octombrie 1957, ca începutul erei navigațiilor interplanetare. După mine, lansarea primului satelit artificial constituie SIMBOLUL URIAȘEI CAPACITĂȚI A MINTII OMENESTI, un simbol care este cu totul real. Cu ajutorul satelitului artificial vor fi cercetate nu numai problemele legate în mod direct de acțiunile practice îndreptate spre cercetarea celorlalte cosmosuri, ci și probleme fundamentale ale științei și în special vor fi studiate problemele tehnice, care prezintă pentru noi un mare interes”.

UN TRIUMF AL ȘTIINȚEI

— Oameni de știință din R.D.G. își exprimă admirația pentru lansarea satelitului artificial —

BERLIN 10 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Dietrich Wattenberg, director al Observatorului din Berlin a calificat construirea și lansarea satelitului artificial sovietic al pămîntului ca un triumf științific al științei.

„Lansarea satelitului artificial sovietic al pămîntului înseamnă o nouă eră în relațiile internaționale ale oamenilor de știință”, a spus Prof. Wattenberg, directorul Observatorului pentru cercetarea ionosferelor, a declarat că lansarea satelitului sovietic a sporit prestigiul tuturor țărilor socialiste.

„În timpul recentei mele vizite în S.U.A., a spus Wattenberg, am trăit reacții deosebite pe care a provocat-o anunșul asupra lansării cu succes a rachetei balistice intercontinentale de către Uniunea Sovietică. În orice caz oamenii de știință sovietici au deschis lumea calea către zborurile interplanetare arînd că omenirea a devenit neîncăpătoare pentru orice ură între popoare”.

Prof. Philippus, secretar al Comitetului național al R.D.G. Germaniei, a declarat: „Știința a înregistrat unul dintre cele mai mari triumfuri în ziua de 4 octombrie 1957, în momentul lansării primului satelit artificial sovietic al pămîntului. Se poate spune cu certitudine că această nouă epocă a influența relațiile dintre oameni și între popoare și, în același timp, aceasta poate însemna începutul unei noi epoci în care colaborarea între popoarele planetei noastre în cele mai diferite aspecte devine o necesitate în fața căruia toate celelalte neînțelegeri trebuie să se plece”.

MOSCOVA. — Kliment Vorosilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a trimis lui W. Pieck, președintele R.D.G. Germaniei, o telegramă de salut în care, în numele său și al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., îi felicită pentru re alegerea sa în postul de președinte al Republicii Democratice Germane.

HANOI. — La Hanoi a fost dat publicității comunicatul cu privire la tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Republicii Democratice Vietnam și Republicii Populare Bulgare.

BUENOS AIRES. — Potrivit rețetelor presei, la Sao Paulo a avut loc spectacolul de adio al soșilor baletului de la Teatrul Mare al U.R.S.S. în Brazilia ariz. știi sovietici au dat nouă spectacole.

MOSCOVA. — La 9 octombrie la Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a avut loc o convorbire cu delegația Partidului Socialist din Japonia.

PRAGA. — La tribunalul regional din Praga a avut loc procesul unor agenți ai serviciului american de spionaj care culegeau informații de spionaj cu caracter militar, economic și politic și le transmiteau centrului american de spionaj de la Munchen.

Triбуналул la condamnat pe inculpații la închisoare pe termene variînd între 7 și 15 ani.

NEW YORK. — După cum anunță agenția United Press, la 9 octombrie în statul Florida s-a prăbușit un bombardier american cu reacție de tip „B47”. Cei patru persoane care se aflau pe bord, doi avioni au murit.

HAVANA. — Poliția cubană a anunțat că a fost arestată 14 persoane sub acuzația de a fi comploti răsturnarea regimului Batista.

TUNIS. — Potrivit agenției Reuters, furturile și înalțățiile care s-au produs la sfîrșitul săptămînilor trecute în Tunisia au provocat moartea a 32 de persoane, iar altele cîteva zeci sînt date dispărute.

ROMA. — Senatul Italian a votat proiectele de lege privind raționalizarea tratatelor „piete comune” și Euratomului.